

Lankakerät mittaavat aikaa

Jaa artikkeli:

Facebook

Twitter

WhatsApp

Otso Kantokorpi

Luotu: 27.4.2008 10:06

Kuva: Jere Salonen

Miten aikaa voidaan mitata, jos se on aktuaalinen korkeintaan nykyhetkessä, jolla ei ole kestoaa?
Öljy akryylille, 2007, 126 x 120 cm

ELÄMÄ JA TYYLII Ulkomailla opiskelu ja ympäri maailmaa levittäytyneet residenssit ovat tehneet nuoresta taiteestamme kansainvälisempää kuin koskaan aiemmin. Lisäksi kaikki on nykyään jotenkin luontevampaa – takavuosina oli aina jonkinlainen ”tapaus” ja useimmiten uutisen väärsti, kun taiteilija sai esiintyä vierailta mailla.

Elsa Salonen (s. 1984) pitää parhaillaan yksityisnäyttelyään Suomessa, ja nyt juuri tämä taitaakin olla se tapaus. Salonen on opiskellut Bolognan taideakatemiassa ja työskentelee nykyään Berliinissä. Yhteisnäyttelyihinkin hän on ehtinyt osallistua jo muun muassa Pariisissa ja Melbournessa. Ja on hän ehtinyt vastaanottaa jo ensimmäisen kansainvälisen taidepalkintonsakin: Salosen videoteos toi Italiassa vuoden 2006 Premio Nazionale delle Artin sarjassa Comunicazione. Mainittakoon vielä sekin, että Salonen on ensi kesänä vasta saattamassa opintojansa loppuun.

Salonen on sekä taidemaalari että videontekijä, lisäksi hän on tehnyt performansseja ja installaatioita italialaisen muusikin monitoimimiehen Nathianin (Francesco Cavaliere) kanssa. Tuoreessa näyttelyssäkin Cavaliere on mukana. Yhteistyössä tehty hieno audiovisuaalinen installaatio Syvänyön aika (silloin kun ei linnut laula) täyttää gallerian pikkuhuoneen. Aavemainen musiikki ja lankakerien liike virittävät katsojan myös näyttelyn teemaan ja tunnelmaan. Kyse on ajasta: ”Ajan vääjäämätön kulku tahdittaa kaikkea, sen varovainen voimannäyte todistaa elämästä”, toteaa Salonen itse.

Installaation lisäksi mukana on kahdeksan akryylilasille toteutettua öljymaalausta. Salonen on itsekkin varsin tietoinen siitä, että video olisi tavallaan ollut luontevampi tapa lähestyä aikaa ja ajan kulumista, mutta ehkä juuri maalaustaiteen hiljaisuuden ja liikkumattomuuden antama haaste on ollut taiteilijalle hedelmällinen innoittaja. Siltä ainakin katsojasta tuntuu.

Salonen liikkuu myös ajassa yhtä vaivattomasti kuin paikoissakin. Filosofissävytteiset pohdinnat ponnistavat yhtä lailla kansanomaisesta viisaudesta, Aristoteleesta kuin nykyajan populaarikulttuuristakin. Mukana on nimittäin myös CMX-yhtyeestä tunnetun rockmuusikon ja runoilijan A.W. Yrjänän ajatuksia – sulassa sovussa kirkkoisä Augustinuksen kysymyksen kanssa: ”Miten aikaa voidaan mitata, jos se on aktuaalinen korkeintaan nykyhetkessä, jolla ei ole kestoä?”

Juuri tähän taitaa Salonen näyttelyllään yrittää vastata. Aikaa voi mitata vaikka taidemaalauksen avulla. Sitä eivät säätele luonnontieteen asettamat hierarkkiset objektiivisuuden vaatimukset. Taidemaalari voi esittää sellaisia pohdintoja ja kysymyksiä, joiden vastauksia ei tarvitse sanoa ääneen ja joiden yleispätevyyttä ei tarvitse mitenkään testata. Yksilöllinen kokemus riittää, ja jos ei aina pääsekään taiteilijan aivoitusten mukaan, syntyy vastaavasti omia aivoituksia, joista voi kaikessa rauhassa nautiskella ajan kuluessa. Näin tapahtuu ainakin silloin, kun on hyvän maalauksen edessä. Kun pystyy aistimaan tekijän vakavuuden ja sekä kuvan että ajatuksen syvyyden. Siihenkin Salosen teokset antavat hyvät eväät.

Elsa Salonen Galleria Amassa Helsingissä 20.5. saakka.

Muut asiasanat: [Taide](#), [taidenäyttely](#), [Elsa Salonen](#)